

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/273/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7109202310
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7109202310.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľov : 1. F. W., Z. N., M. X, 2. L. W., Z. N., M. X, proti odporcom : 1. G. W., Z. N., H. XX, 2. O. W., Z. N., H. XX, o zrušenie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní odporcov 1.,2. proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 39C 45/2009-30 z 25.5.2009

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.
Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa súd prvého stupňa konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vychádzal zo zistenia, že návrh navrhovateľov na zrušenie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXXX, byt č. 7, 3. poschodie obytného domu na ul. H. Č. X,XX,XX v Košiciach, súp. č. 1108, na parc. č. 3113 zast. plochy a nádvoria a iné s prikázaním nehnuteľnosti do ich vlastníctva za 29.874 € - vyrovnávací podiel nebol prejednaný, lebo podľa ust. § 10 ods. 1 veta prvá a druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví, keďže napriek poučeniu navrhovateľov o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku, súdny poplatok nebol zaplatený, súd pre nezaplatenie súdneho poplatku, konanie vo veci zastavil v súlade s cit. ust. § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

V podanom odvolaní navrhli, že odporcovia v 1. a 2. rade, aby krajský súd zrušil rozhodnutie (podľa obsahu odvolania zmenil), len vo výroku o trovách konania tak, že navrhovatelia sú do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia spoločne a nerozdielne povinní nahradiť trovy právneho zastúpenia odporkyne G. W. v sume 810,51 € na účet právneho zástupcu, ako aj trovy odporcu O. W. v sume 810,51 € na účet právneho zástupcu.

V odvolaní namietali, že im vznikli prvostupňové trovy konania a zároveň aj v odvolacom konaní. Rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je správne, pretože odporcom vznikli trovy a navrhovatelia zavinili aj to, že konanie bolo zastavené. Účastník konania musí nahradiť trovy konania, ak zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Navrhovatelia neprijali vyjadrenie odporcov k návrhu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v cenovej relácii posudku, v ktorej bolo doložené súdu 10.3.2009 a doložené aj písomnými dokladmi. Potom sa následne obrátili na súd. Oni boli nútení sa zastúpiť právnym zástupcom.

Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhli potvrdiť uznesenie ako vecne správne vo výroku o trovách konania. Zároveň žiadali, aby odporcovia zaplatili im úhradu trov právnej služby za podané stanovisko. V predmetnom konaní odporcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzniesli protinávrh vysporiadať podielové spoluvlastníctvo v prospech odporcov s tým, že by vyplatili navrhovateľov čiastkou podľa znaleckého posudku, a to sumou vo výške 15.601,14 € (470.000,- Sk), čo potvrdzuje sám odporca, nakoľko vypočítava trovy zo sumy, ktorú mienili vyplatiť odporcovia navrhovateľom. Navyše si odporca uplatňuje trovy právnej služby aj za odvolanie vo výške, ktorá zodpovedá odvolaniu, ako vo veci samej. Preto súd prvého stupňa rozhodol správne, keď nepriznal trovy konania ani jednému z účastníkov.

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania), potvrdil uznesenie podľa § 219 ods. 1 O.s.p., lebo je zákonné a správne, a na tom nič nemenia ani okolnosti uvedené v odvolaní.

Podľa § 150 ods.1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V danej veci súd prvého stupňa zákonne a správne rozhodol.

Podľa ustálenej súdnej praxe, pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa treba prihliadnúť na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch účastníkov, t.j. treba prihliadnúť na pomery nielen toho, koho by podľa všeobecného ust. stíhala povinnosť nahradiť trovy konania, ale i toho koho majetková sféra by bola použitím tohto ust. dotknutá a súčasne je potrebné zohľadniť aj okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, pričom toto ust. možno použiť vo všetkých prípadoch, v ktorých by mala byť náhrada trov priznaná a jeho použitie dopadá na toho účastníka, ktorý by inak mal nárok na náhradu trov konania.

Vzhľadom na okolnosti sporu, t. j. skutočnosti, za ktorých došlo k tomu, že navrhovateľa zavinili zastavenie konania (ako je uvedené v odvolaní), bol urobený záver, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré odporcom nemožno priznať náhradu trov konania, pričom bolo prihliadnuté aj na to, že v konaní nebolo zistené nič, čo by dovoľovalo záver, že nepriznaním trov konania odporcom sa výrazne negatívne prejaví v ich majetkovej sfére.

V riešenej veci už skorším rozhodnutím bolo odvolacím súdom rozhodnuté o náhrade trov konania s poukazom na § 150 O.s.p., v dôsledku podaného dovolania Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2MCdo/22/2010 z 30.júna 2011 zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 9.novembra 2009 sp. zn. 5Co/329/2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v odôvodnení uznesenia najvyšší súd konštatoval, že nezrozumiteľnosť dôvodov rozhodnutia predstavuje závažné procesné pochybenie súdu, spočívajúce v odňatí možnosti konať pred súdom podľa § 237 písm. f) O.s.p. a preto ho treba zrušiť a okrem iného odôvodnil rozhodnutie tým, že v konaní neboli posúdené pomery ostatných účastníkov konania (nielen žalovaných), a nebolo zrejmé z odôvodnenia uznesenia krajského súdu, v čom videl odvolací súd dôvody hodné osobitného zreteľa, resp. výnimočnosť prípadu, lebo žalovaní mali podať protinávrh a návrh žalovaných na iný spôsob vyporiadania, než aký požadovali žalobcovia nie je vzájomným návrhom, ale len súčasťou procesnej obrany.

Podľa § 213 ods. 2 O.s.p., ak je odvolací súd toho názoru, že sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

Odvolačný súd vyzval uznesením č.k. 5Co/273/2011-73 z 30.9.2011 účastníkov, aby sa vyjadrili v lehote 10 dní k možnému použitiu § 150 O.s.p. a v stanovisku odporcov zo dňa 25.10.2011 uvádzajú, že v dedičskom konaní po F. W., staršom boli okrem odporcov účastníkmi konania aj jeho synovia F. W., W. F. Rastislav, cena bytu bola stanovená na 24.895 €. Odporcovia sa nemali kam odsťahovať z bytu a nemali ani prostriedky na kúpu celého nového bytu a preto návrh navrhovateľov, že sa navrhovateľa stanú vlastníkmi bytu nemohli akceptovať. Konanie, v ktorom boli odporcovia oslobodení od súdnych poplatkov je vedenom na okresnom súde pod sp.zn. 15C/439/2009, na začiatku pojednávania 15.5.2010 trvali na návrhu navrhovateľa, aby im bol byt prikázaný do vlastníctva, v rámci dedičského konania však

navrhovateľa odmietli dohodu o vyporiadaní bytu. Preto poukazujú na ustálenú súdnu prax, R 24/1964, že pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadnuť na osobné, majetkové a iné pomery aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá, t.j. ich. Navrhovateľa F. F. Rastislav mali teda v konečnom dôsledku plný neúspech vo veci, lebo vo všetkých konaniach išlo o to kto bude vlastníkom bytu, či navrhovateľa alebo odporcovia, v konečnom dôsledku úspech vo veci mali odporcovia. Aj v súčasnosti navrhovateľa žijú a pracujú v zahraničí a majú dobré finančné príjmy, odporcovia sú bez zamestnania a nepriznanie náhrady by pre nich znamenalo nespĺniteľný záväzok.

Z rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 15C/439/2009 z 30.11.2010 vyplýva, že nehnuteľnosti boli podľa výroku rozsudku prikázané do podielového spoluvlastníctva odporcov v 1.a 2.rade a títo boli zaviazaní zaplatiť navrhovateľom v 1.a 2.rade 18.400 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a odporcovia v 1.a 2.rade museli spoločne a nerozdielne zaplatiť ešte súdny poplatok vo výške 1.104 € na účet súdu prvého stupňa, navrhovateľa v 1.a 2.rade okrem iného boli zaviazaní aj nahraďiť trovy štátu vo výške 38,75 €, avšak rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol ešte právoplatnosť, nie je právoplatne skončené.

Z vyjadrenia navrhovateľov prostredníctvom JUDr. Jablonskej vyplýva, že navrhujú potvrdiť uznesenie ako vecne správne a priznať aj trovy odvolacieho konania 573,07 €. Vo vyjadrení k odvolaniu tvrdili, že v čase vynesenia rozhodnutia musí súd rozhodovať na základe skutočností platných, preto priznanie náhrady za odstúpenie podielu môže vychádzať buď z dohody strán alebo zo znaleckého posudku. Táto skutočnosť zo strany odporcov je už len účelová, nakoľko odporcovia nemajú dostatok finančných prostriedkov na vysporiadanie podielového spoluvlastníctva. Preto bola predložená zo strany navrhovateľov aj ponuka o vyplatení sumy. Je preto správny právny názor súdu aj v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, a to všetkými účastníkmi konania, lebo toto konanie bolo vyvolané z dôvodu, že sa strany nevedeli dohodnúť, o čom svedčí aj táto skutočnosť, že napriek dohodám v priebehu konania túto odporcovia znovu napádajú.

Odvolací súd zistil v konaní, že podľa potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch navrhovateľ L. W. je osobným šoférom, pôsobí v zahraničí s príjmom viac ako 510 € mesačne za obdobie roku 2011 a z tohto príjmu má výdavky mesačne 59 € splátka dlhu a 419 € na nájomnom, okrem toho má voči trom občanom dlh z hodnoty bytu na K. XX (za jún 2011 až november 2011 mal však príjem 3.117 €).

Navrhovateľ F. W. je manažérom v Prahe, Česká republika, s príjmom až 700 € mesačne, avšak na nájomnom mesačne platí 233 € zaokrúhlene, študentská pôžička 26 € a 20 € platí za elektrinu osobitne.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa tak pre nepriznanie náhrady trov konania navrhovateľom ako aj odporcom v 1.a 2.rade a nie je odvolanie odporcov v 1.a 2.rade dôvodné, preto odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako zákonné a správne a na tom nič nemenia ani okolnosti uvedené tak v odvolaní ako aj v dovolaní odporcami v 1.a 2.rade. Napokon rozsudok súdu prvého stupňa o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva nie je právoplatný.

Odvolací súd z tých istých dôvodov pri aplikácii § 150 ods. 1, 2 a § 224 ods. 1 O.s.p. nepriznal úspešným navrhovateľom ani trovy odvolacieho konania.

V riešenej veci ide o konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a aj vzhľadom na ust. § 212 ods. 2 písm. d/ O.s.p. pri podielovom spoluvlastníctve súd preskúmava rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvod odvolania, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahov medzi účastníkmi, a i keď súd prvého stupňa sa nezaoberal možnosťou aplikácie § 150 O.s.p., z obsahu spisu vyplýva, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré výnimočne nemožno priznať náhradu trov konania a taktiež aj náhradu trov odvolacieho konania. Pri úvahe súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú splnené podmienky, ktoré umožňujú prihliadnuť na dôvody hodné osobitného zreteľa, treba vziať zreteľ na osobné, majetkové a zárobkové pomery tak navrhovateľov, ale aj odporcov, pretože výnimočný prípad musí byť odôvodnený so zreteľom na posúdenie všetkých okolností konkrétneho prípadu. V žiadnom prípade podľa názoru odvolacieho súdu neohrozí majetkovú sféru odporcov také rozhodnutie súdu, ktoré im nepriznáva náhradu trov konania, aj keď navrhovateľa zavinili v podstate zastavenie konania tým, že nezaplatili súdny poplatok. Z obsahu spisu vyplýva, že nepriznanie náhrady trov konania

odporcom negatívne sa nemôže prejavíť v ich majetkovej sfére. Je skutočnosťou, že odporcovia si vypočítali v odvolaní základ výšky trov konania (trov právneho zastúpenia) zo sumy 470.000,- Sk, t.j. 15.601,14 € a z obsahu spisu vyplýva, že odporcovia vzniesli aj protinávrh v konaní o vypořádanie podielového spoluvlastníctva v prospech odporcov s tým, že by oni vyplatili navrhovateľov čiastkou podľa znaleckého posudku, a to sumou presne vo výške 15.601,14 €, teda komunikovali a navrhovali riešenia s protistranou (navrhovateľmi); hodnota domu v roku 2007 predstavovala sumu 25.000 € (byť (podiel) musia vyplatiť práve odporcovia).

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, lebo je zákonne správne, avšak z iných dôvodov (§ 219 ods. 1 O.s.p.), než odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvého stupňa.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.